

[Severin Hansen.]

Jeg skal på hele udvalgets vegne anbefale begge lovforslag til hurtig vedtagelse.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg takker udvalget for behandlingen af de to lovforslag. Jeg anbefaler det ændringsforslag, som udvalget har stillet, og som jeg har tiltrådt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—15 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag var:

Anden behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Første behandling findes i tidenden sp. 43; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 353).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—2, ændringsforslaget og § 3, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik sluttelig til den som punkt 1 på dagsordenen opførte sag, som var:

Fremsættelse af lovforslag.

Formanden: I skrivelser af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker mundtligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner,

forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af midlertidig lov nr. 307 af 29. juni 1945 om tillæg til indkvarteringslovgivningen,

forslag til lov om forlængelse af den midlertidige værnepligtslovgivning og

forslag til lov om ændring i lov om jordemodervæsenet.

Jeg giver ordet til den højtærede indenrigsminister, for at han kan fremsætte de nu anmeldte lovforslag.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje landsting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner.

Ved hovedstadsudligningsloven af 1937 gennemførtes, som navnet siger det, en vis økonomisk udligning mellem Københavns på den ene side og Frederiksberg og Gentofte kommuner på den anden side, og udligningen var nærmere udformet på den måde, at selve udligningstilsvaret beregnedes på grundlag af den gennemsnitlige skatteydelse og de gennemsnitlige udgifter pr. indbygger, idet dog nogle udgifter holdtes udenfor beregningerne.

Efter loven, som den oprindeligt var udformet, skulle en af indenrigsministeren nedsat voldgiftsret inden udgangen af året 1943 overfor indenrigsministeriet afgive en udtalelse om, hvorvidt ændringer i udligningsordningen under hensyn til de tre hovedstadskommuners indbyrdes stilling måtte anses for ønskelige, og et forslag til revision af ordningen skulle forelægges for rigsdagen senest i rigsdagssamlingen 1944—45. Disse frister er imidlertid gentagne gange blevet forlænget. Den seneste forlængelse er givet ved lov af 22. december 1948.

I januar måned i indeværende år påbegyndte voldgiftsretten arbejdet med en revision af ordningen, idet man anmodede de tre kommuner om skriftligt overfor retten at fremkomme med deres synspunkter i forbindelse med revisionen, og efter at disse udtalelser er fremkommet til retten, har denne i oktober måned afholdt et møde til drøftelse af spørgsmålet. Der var på dette møde enighed om, at det ikke var muligt i løbet af de to måneder, der var tilbage, på forsvarlig måde at tilendebringe de undersøgelser og overvejelser, der er fornødne som grundlag for afgivelse af en udtalelse, og retten har derfor enstemmigt indstillet til ministeriet, at fristen for udtalelsens afgivelse forlænges med et år til udgangen af 1950, og at fristen for fremsættelse af lovforslag på tilsvarende måde forlænges til rigsdagssamlingen 1950—51.

Under disse omstændigheder har regeringen ment at måtte efterkomme rettens